

ምዕራፍ 13

ኤፍሬም በተናገረ ጊዜ ፍርሃት ነበረ፤ በእስራኤልም ዘንድ ታበየ፤ ነገር ግን በኣልን በማምለክ በበደለ ጊዜ ሞተ።

2 ፤ አሁንም ኃጢአትን ይሠሩ ዘንድ ጨመሩ፤ በብራቸውም ለራሳቸው ቀልጦ የተሠራ ምስልን፤ እንደ ጥበባቸውም ጣዖታትን ሠርተዋል፤ ሁሉም የሠራተኛ ሥራ ናቸው። ስለ እነርሱም። የሚሠዉ ሰዎች እምባሳውን ይሳሙ ይላሉ።

3 ፤ ስለዚህም እንደ ማለዳ ደመና፤ በጥዋትም እንደሚያልፍ ጠል፤ በዐውሎ ነፍስም ከአውድማ እንደሚበተን እብቅ፤ ከመስኮትም እንደሚወጣ ጢስ ይሆናሉ።

4 ፤ እኔ ግን ከግብጽ ምድር ጀምረው አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔም በቀር ሌላ አምላክ አታውቅም፤ ከእኔም በቀር ሌላ መድኃኒት የለም።

5 ፤ በምድረ በዳ፤ እጅግ በደረቀ ምድር አውቄህ ነበር።

6 ፤ ከተሰማሩ በኋላ ጠገቡ፤ በጠገቡም ጊዜ ልባቸው ታበየ፤ ስለዚህ ረሱኝ።

7 ፤ ስለዚህም እኔ እንደ አንበሳ ሆንሁባቸው፤ እንደ ነብርም በመንገድ አጠገብ አደባባቸዋለሁ፤

8 ፤ ልጅዋ እንደ ተነጠቀባት ድብ እገጥማቸዋለሁ፤ የልባቸውንም ስብ እቀድዳለሁ፤ በዚያም እንደ አንበሳ እበላቸዋለሁ፤ የምድረ በዳም አውሬ ይነጣጠቃቸዋል።

9 ፤ እስራኤል ሆይ፤ በእኔ በረዳትህ ላይ በመነሣትህ ጥፋትህ ነው።

10 ፤ በየከተማህ ሁሉ ያድንህ ዘንድ ንጉሥህ ወዴት አለ? ስለ እነርሱም። ንጉሥንና አለቆችን ስጠኝ ብለህ የተናገርኸው መሳፍንቶችህ ወዴት አሉ?

11 ፤ በቀላጣዬ ንጉሥን ሰጠሁህ፤ በመዓቴም ሻርሁት።

12 ፤ የኤፍሬም በደል ታስሮአል፤ ኃጢአቱም ተከማችቶአል።

13 ፤ ምጥ እንደ ያዛት ሴት ጭንቅ ይመጣበታል፤ በሚወለድበት ጊዜ በማኅፀን አፍ ቀጥ ብሎ አይወጣምና አእምሮ የሌለው ልጅ ነው።

14 ፤ ከሲኦል እጅ እታደጋቸዋለሁ፤ ከሞትም እቤዣቸዋለሁ፤ ሞት ሆይ፤ ቸነፈርህ ወዴት አለ? ሲኦል ሆይ፤ ማጥፋትህ ወዴት አለ? ርኅራኄ ከዓይኔ ተሰወረች።

15 ፤ በወንድሞቼ መካከል ፍሬያማ ቢሆን የምሥራቅ ነፋስ ይመጣል፤ የእግዚአብሔር ነፋስ ከምድረ በዳ ይመጣል፤ ምንጩንም ያደርቃል፤ ፈሳሹንም ያጠፋል፤ የተከበሩ ዕቃዎች ሁሉ ያሉበትን መዝገብ ይበዙበዛል።

16 ፤ ሰማርያ በአምላክዋ ላይ ዐምፃለችና በደልዋን ትሸከማለች፤ በሰይፍ ይወድቃሉ፤ ሕፃኖቻቸውም ይፈጠፈጣሉ፤ እርጉዞቻቸውም ይቀደዳሉ።